

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

BIŘMOVÁNÍ - SOBOTA 29. KVĚTNA 2021

Červen 2021

Bířmování - sobota 29. května v kostele sv. Martina v Dolním Benešově

První svaté přijímání v neděli 30. května v Dolním Benešově

SLŮVKO FARÁŘE

Svatosti biřmování se někdy také říká:

SVÁTOST KŘEŠŤANSKÉ DOSPĚLOSTI

Zpřítomňuj se při ní Letnice – seslání Ducha svatého.

V sobotu 29. 5. 2021 byla tato svátost udělena patnácti biřmovancům z naší farnosti.

Při biřmování dostává křesťan plnost darů Ducha svatého, je vybaven zvláštní milostí a měl by si více uvědomovat zodpovědnost za svůj duchovní růst a také za to, jaké svědectví života svému okolí vydává. Svátost biřmování dokončuje to, co započal křest.

„Ježíš jim znovu řekl: Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ (Jan 20,21) "Duch svatý, jak čteme ve Skutcích apoštolů, upevnil jejich víru, dal jim sílu ke svědectví, dal jim poznání a jiný pohled na život... Duch svatý očišťuje naše nitro od hříchů, upevňuje náš vztah k Bohu a posiluje naši víru. Je to milost Boží a síla Ducha svatého, která nás proměňuje uvnitř, ale i navenek. Ježíš říká apoštolům: **„Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“** Apoštolové po seslání Ducha Svatého začali vydávat svědectví o Kristu, byť to byli lidé nevzdělaní. Toto svědectví proměňovalo životy těch, kteří jim naslouchali....„

Během své promluvy povzbudil pan biskup Martin David přítomné biřmovance: „Duch Svatý chce ve svátosti biřmování posílit i vás, abyste o Něm vydávali svědectví, abyste byli svědky Boží lásky v tomto světě, tam, kde jste. Mnozí z vás žijete v manželství, máte děti, nebo založíte rodinu a Duch svatý vás zve, abyste svým životem svědčili, abyste víru předali dalším generacím... Papež František prosil v jedné své modlitbě Ducha sv.: „Pane, sešli svého Ducha, abych neměl strach z velkých věcí.“ *Na závěr vyslovil pan biskup přání:*

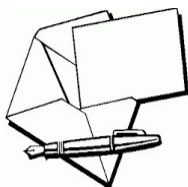
„Milí biřmovanci, ať váš život, v síle Ducha svatého, přináší bohaté ovoce.“

PKF

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

MILOST POSVĚCUJÍCÍ...?

Dvě prostá slova a taková hodnota pro každého člověka. V naší dnešní „uspěchané době“ si už možná ani nevzpomeneme, co to vlastně je a jak se projevuje, protože moderní svět se točí rychle a není čas se na chvíli zastavit, zpomalit, zamyslet se a popřemýšlet o našem nitru a uvědomit si sám sebe.

Kde a na co taková *milost posvěcující* působí? Působí na naši „duši“, na naše vnitřní „já“ každého z nás..., máme ji všichni, ale možná si to většina z nás neuvědomuje nebo si to nepřipouští. Možná je pro některé z nás zbytečná..., nedá se zvážít, změřit ani jinak popsat.

Co to vlastně je ta *milost posvěcující*? Když ji člověk získá, má ji, uvědomí si její existenci. Je to zvláštní, velice příjemný a mimořádně výjimečný stav vnitřního pokoje člověka, člověka spokojeného se sebou samým, se svým životem a plného energie rozdat se druhým. *Milost posvěcující* se nedá koupit v obchodě, v e-shopu, na internetu, člověk ji nemůže zadat do konfiguratoru a objednat si ji. *Milost posvěcující* si člověk musí vyprosít a požádat o ni v situaci, kdy se rozhodne, že se zamyslí sám nad sebou a nad svým dosavadním životem, nad svým dosavadním chováním.

A v momentu, když ji získá, je celý svět najednou jiný, než byl předtím (možná, že i lepší) a nitro člověka je v tu chvíli „na vrcholu blaha“. Nic se nedá srovnat s tímto stavem vnitřního klidu, nedá se detailně popsat, ale je to něco mimořádného. V tomto momentě bychom si přáli mít milost posvěcující co nejdéle, snad dokonce „natrvalo“. Nevhodným, nepřiměřeným“ chováním člověka ji však postupně ztrácíme, a tak přicházíme o ten klid, pohodu, pokoru a svou osobní vyrovnanost a spokojenost.

Když už však cítíme, že se nám *milost posvěcující* nějak ztrácí, slábne, příp. upadá, můžeme o ni znovu požádat a získat ji i zpět a zase se dívat na sebe a své okolí jinak...☺, a to je pro nás mimořádně důležité. Proto nezapomeňme o *milost posvěcující* usilovat, chránit si ji a pečovat o ni. Pokud cítíme, že „už ji necítíme“ a chybí nám, tak o ni znovu poprosit. Vyprošujme si ji, bojujme o ni, chraňme si ji. Náš svět (a my v něm) pak bude krásnější, čistší a my budeme spokojenější. Tak neváhejme a spěchejme pro tento mimořádný dar, víme přece koho a kde navštívit, abychom ji získali ... **nebo jsme to snad již pozapomněli?**

MP

POUTNÍ ZÁJEZDY V ROCE 2021

Římskokatolická farnost a MO KDU-ČSL Dolní Benešov chtějí uspořádat v letošním roce tyto poutní zájezdy:

Úterý během července: Poutní zájezd autobusem do Ostravy, kde bychom měli mít v jednom kostele mši svatou + prohlídku a poté navštívit ještě jeden ostravský kostel, kde bude krátká pobožnost. Cena 100,- Kč.

Pátek 6. srpna: Pout' na noční křížovou cestu do Zlatých Hor. Mše svatá nebude součástí této pouti. Cena zájezdu je 300,- Kč.

Přihlášky přijímá pan Vilibald Švančar a Otmar Diehel. Prosíme o včasné přihlašování, abychom při případném nenaplnění autobusu u jednotlivých zájezdů mohli oslovit okolní farnosti. Těšíme se na vaši účast.

VŠ + PKF

Mariánský měsíc máj nám sice uplynul, přesto si připomeňme jedno těžce zkoušené poutní místo na Jesenicku.

Není už mezi námi asi mnoho těch, kteří poznali prostřednictvím poutních zájezdů nebo rodinných výletů známé poutní místo „Panny Marie Pomocné“ u Zlatých Hor, jinak podvědomě zvané Maria Hilf, ještě v původní podobě z 50. let min. století.

Připomeňme si ve zkrácené historii jeho počátky, těžce zkoušenou minulost i nedávné období v závěru min. století. Z dostupných publikací je známo, že vzniklo v závěru třicetileté války (1647), kdy vpadla na Zlatohorsko (tehdy Zuckmantel) švédská vojska za účelem plenění tohoto kraje. V hrůze a panice někteří hledali útočiště a úkryt v okolních lesích. Mezi nimi byla také žena zlatohorského řezníka, která byla v očekávání narození svého dítěte a našla úkryt na úbočí pod vysokou skalou v místě zvaném Boží dar.

Na tomto místě přišly na ní porodní bolesti a prosila Pána Boha a Pannu Marii o pomoc ve své těžké hodině. Její prosba byla vyslyšena a na tomto místě porodila zdravého syna a při křtu mu dala jméno Martin. Ten se v dospělosti vyučil řezníkem a odešel do světa. Jeho dcera obchodnice dala před smrtí otce namalovat obraz neznámému malíři Pannu Marii s dítětem a nechala jej umístit na vysoké jedli v místě narození jejího otce. V roce 1719 jel Zlatohorský občan cestou okolo a viděl z obrazu vycházet září a vystoupit postavu, která se za ním dívala. Tato příhoda se brzy rozšířila po zlatohorském okolí a začali tam přicházet věřící. Místo se stalo cílem poutníků ze širokého okolí, kteří hledali pomoc u Panny Marie. Docházelo i k zázračným uzdravením což vyvolalo spontánní příliv poutníků.

Na základě této skutečnosti Zlatohorská farnost nechala místo v roce 1743 vysvětit a postavit dřevěnou kapli. Obraz byl liturgický adorován a přenesen do kaple, kde jej uctívali nejen poutníci, ale po většinu roku byl navštěvován i horníky před nástupem do práce v nedalekých dolech. V následujících letech byla kaple doplněna hlavním oltářem a konaly se denně bohoslužby, sloužené knězem, který v sousedství kaple bydlel.

V roce 1781 nastal za vlády Josefa II. velký zlom v životě celé habsburské monarchie, docházelo ke konfiskacím církevního majetku, zrušení kaplí, kostelů a klášterů vč. omezování poutí a rušení církevní suverenity. Toto omezení se také dotklo poutního místa, jehož návštěvnost silně poklesla. Po smrti císaře docházelo k postupné obnově církevních poměrů. Toto uvolnění přineslo postavení nového kostela slavnostně vysvěceného 8. září 1841 a k němu přibývaly v jeho blízkosti v počátečních letech minulého století další objekty, 1912 - Mariánská kaple, svaté schody, Posvátná studánka a jiná doplňující místa, sloužící poutníkům. Kolem roku

1924 nechal Zlatohorský farář P. Brauner postavit 14 zastavení křížové cesty vedoucí lesem ze Zlatých Hor až k poutnímu místu. Toto období je charakterizováno velkým rozmachem k uctívání tohoto posvátného místa a ještě větší vůli poutníků, přicházejících ze širokého okolí.

Válečným obdobím II. svět. války nebylo místo nijak poškozeno na objektech. Avšak silně se projevilo na výměně původního německého obyvatelstva, odsunutého do Německa, za nové obyvatele z vnitrozemí, kteří byli bez zájmu a patriotismu k těmto místům i jeho okolí. Zejména zásah komunistické moci po roce 1948 vůči církvím toto místo poškodil. Ten, kdo se zúčastnil v počátcích 50. let poutního zájezdu na toto proslulé poutní místo, organizované naší farností, měl veliké štěstí (měl jsem ho taky) a odnesl si v paměti původní poutní areál před jeho velkým zvratem.

K úplnému zastavení bohoslužeb došlo v roce 1955 s odůvodněním provádění rudného průzkumu v blízkosti poutního areálu. Přes tento oficiální zákaz měl velkou snahu zachránit celý areál před úplným zničením zdejší duchovní správce, který pod hrozbou odnětí státního souhlasu k výkonu kněžské služby, vydaného okresním církevním tajemníkem v Bruntále, musel ustoupit. Následovali už jen vandalové a poutní areál byl odstřelen a srovnán se zemí zvláštním komandem z Brna.

Po zákazu poutní obraz Panny Marie Pomocné putoval po okolních farnostech.

(Pout' z 50. let minulého století)

Následné události roku 1989 umožnily uskutečnit přání mnohých věřících znovu postavit nový poutní kostel. Při návštěvě papeže Jana Pavla II. Na Velehradě 22. 4. 1990 byl základní kámen posvěcen.

Následně bylo utvořeno sdružení pro obnovu poutního místa, Panna Maria Pomocná u Zlatých Hor, jehož úkolem bylo zajistit dostatek finančních prostředků – převážně ze sbírek věřících – pro výstavbu nového poutního areálu. Olomouckým arcibiskupstvím byl pověřen zpracováním projektové dokumentace Mgr. Ing. Tomáš Černoušek a v únoru 1993 bylo vydáno stavební povolení s rozpočtem 20 miliónů. Práce pokračovaly velmi rychle a spontánně. Do konce roku 1994 byl kostel postaven, následně se prováděly práce na interiéru kostela a provedena byla i hrubá stavba poutního domu. Významným se stal následující rok 1995, kdy dne 23. září arcibiskup Olomoucký Jan Graubner kostel slavnostně posvětil za účasti asi 12.000 věřících, církevních představitelů z Polska, Německa a apoštolského nuncia v ČR. Do nové svatyně se po dlouhých 40 letech vrátil milostný obraz Panny Marie Pomocné s umístěním na hlavním oltáři. V následujících letech byly dokončeny ambity a úpravy v okolí poutního místa vč. nové křížové cesty.

(Pouť „Tří národů“ v roce 2006)

Ze současného pravidelného programu je možno si vybrat:

- Pouť rodin – obvykle sobota před 2. nedělí v květnu,
- Hlavní pouť – sobota kolem slavnosti Nanebevzetí Panny Marie v polovině srpna
- Pouť tří národů – třetí sobota v září
- Každou sobotu v 10:30 mše svatá
- Každou neděli v 10:30 a 15:00 hod mše svatá

Mohou to být současně typy pro rodinné výlety.

J.Z.

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Robert 7. června, připomínka

Postavení: opat OCist

Úmrtí: 1159

Atributy: ďábel na řetězu, kříž, mnich nebo opat

ŽIVOTOPIS

Narodil se kolem roku 1100 v Gargrave (Garvenu) v hrabství a diecézi York v Anglii. Nejdříve studoval universitu v Paříži. Pak změnil životní styl a stal se knězem. Zprvu působil ve svém rodišti jako farář, pak vstoupil do kláštera benediktinů ve Whitby. Se souhlasem opata přešel do nově se šířící řádové větve cisterciáků. V novém klášteře v Newminsteru u Morpethu byl v roce 1139 ustanoven opatem.

Na obnově v církvi se podílel společně se svatým Bernardem. Sám žil velmi asketicky. Nikdy se dosyta nenajedl a co sobě odepřel, rozdával chudým, ve kterých miloval Krista. Skutky sebezáporu spojené s modlitbou mu pomáhaly nedat se žádnou věcí vyrušit z klidu a vážnosti. V postní době žil jen o chlebu a vodě. K denním modlitbám prý přidával všech 150 žalmů. Obdržel moc nad zlými duchy, které vymítal a tak uzdravoval posedlé.

Robert založil v letech 1143-48 také další domy v Pipewellu v Northamptonshiru, Roche a Sawley ve West Ridingu. Byl blízkým přítelem poustevníka sv. Godrika, kterého navštěvoval. Robert byl nositelem pokoje, který čerpal z přítomnosti Krista. Sebeovládáním si vypěstoval trpělivost pro každou situaci.

Uvažme, zda může ten, kdo má rád Krista a přijímá ho, zůstat člověkem neklidu a nelásky a nemít zájem o potřeby bližních? Tím si ale ještě nezajišťuje svou pověst. Robert, coby ďáblův nepřítel, byl pro jeho intriky podezírán a prý i obviněn svými mnichy z neřestného poměru s jednou místní ženou. Krátce byl v zahraničí, obhájil se před Bernardem, který se proti křivému obvinění postavil a daroval mu pás. Zemřel ve svém klášteře v Newminsteru.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Sv. Robert mi bude příkladem alespoň pro páteční půst o chlebu a vodě, doporučovaný i P. Marií, s kterým chci začít.

Bože, Tys vedl svatého opata Roberta, aby nám svým příkladem ukázal, jak žít podle evangelia; vyslyš naše prosby a dej, abychom uprostřed proměn tohoto světa toužili celým srdcem po tom, cos nám připravil v nebi. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

STAVĚNÍ MÁJE

Samotná májka je oslavována jako symbol lásky, plodnosti a mládí, strážce obce, ale také jako znamením příchodu jara. Stavění májek bylo rozšířenou tradicí nejen na venkově, ale taky ve městech, dokonce i v Praze. Právě z Prahy totiž pochází nejstarší dochovaný záznam o stavění májky. Podle tohoto záznamu dostal v roce 1422 jeden chlapec ruku své vyvolené právě za stavbu májky.

Tradičně se muži vydávají poslední dubnový den do lesa, aby uřízli co nejvyšší strom. Muži z budoucí májky oloupou kůru, oklestí ji a děvčata ozdobí její vršek stuhami a krepovými papíry. Při zdobení májky nesmí chybět červená barva, jako symbol krve a života. Použitým stromem jsou nejčastěji jehličnany jako smrk, ale lze se setkat s májkou z břízy. Pod korunou stromu je uvázan ozdobený věnec, který symbolizuje panenství dívek ve vsi. Ve velmi tradičních vesnicích staví mládenci malé májky (břízky) před domy svých děvčat. Tento čin je signálem pro všechny, že dívka není k mání. Někdy se také staví malé máje před domy jako vyjádření úcty nebo vyznání lásky dívky.

Se stavěním máje je spojen i zvyk jejího nočního hlídání před muži ze sousedních vesnic, kteří se ji snaží porazit nebo odříznout její vrchol. Podle zvyků to bývá do východu slunce nebo také do prvního kohoutího zakokrhání. Pokud se jim to podaří, je to pro vesnici velká ostuda. V některých obcích se májka hlídá dokonce 3 dny a 3 noci. Během této doby je povoleno máj podříznout a sebrat věnec, který si následně ti, kteří májku podřízli, vystaví na své májce.

V některých oblastech Čech se májka staví o letním slunovratu, a to z jedle nebo borovice, a po slavnosti se spálí. V některých oblastech jihovýchodní Moravy se zas staví v době svátku světce místního kostela před hody. Š.C.

Vy jste světlo světa

V uplynulém měsíci se děti v hodinách náboženství zamýšlely nad tím, **jak by mohly přispět k tomu, aby byl svět lepším místem.**

Pán Ježíš nás vybízí a povzbuzuje, abychom měli oči a srdce otevřené. Žijeme ve světě plném moderních technologií, které nám téměř ve všech oblastech dokážou pomoci a spoustu věcí udělají za nás. Ale dobré mezilidské vztahy se budují jen díky našemu přičinění a naší ochotě nezištně dávat. Jsou to skutky milosrdenství a lásky, které nám pomáhají měnit svět a skrze které učení Ježíše Krista stále žije. Bez nich by se náš život na zemi proměnil v peklo.

Máme spoustu dobrých příkladů ze života svatých. Svatým se člověk nerodí, svatým se člověk stává svými skutky a svým životem. Kéž se to daří i nám.

„Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ (Matouš 5:16)

Naše děti

Chlapec s rodiči cestoval každý rok vlakem k babičce na letní prázdniny a rodiče se domů vraceli druhý den stejným vlakem.

Jednoho dne řekl hošík rodičům:

„Už jsem dost velký, nemohl bych jet k babičce letos sám?“

Po krátkém váhání rodiče souhlasili.

A tak stojí spolu na nástupišti, loučí se s chlapcem a dávají mu poslední rady, zatímco chlapec opakuje : „Ano, vím, už jste mi to říkali stokrát...!“

Vlak už přijíždí a otec šeptá: „Můj synku, jestli se budeš cítit špatně, nebo se budeš bát, tohle je pro tebe!“

A něco strká chlapci do kapsy.

Teď je hošík poprvé ve vlaku sám, bez rodičů...

Dívá se ven oknem, kolem něj chodí cizí lidé, jsou hluční, vstupují a opouštějí kupé. Průvodčí kroutí hlavou nad tím, že je sám.

Chlapec se najednou cítí velmi nepříjemně. Začíná se bát.

Skloní hlavu, zasune se do rohu sedačky, slzy se mu tlačí do očí...

V tuto chvíli si vzpomene, že mu jeho tatínek dal něco do kapsy.

Třesoucí rukou vytáhne kus papíru a čte:

“Synku, jsme v posledním vagónu...”

Takhle to v životě chodí. Musíme nechat naše děti jít, věřit jim. Ale vždy jsme připraveni být v posledním vagónu, aby se nebály.

Zůstaneme u nich, dokud jsme naživu...

(zdroj - facebook)

upravila Marie Ohřálová

POVÍDKA NA NEDĚLI

Raport

Jeho první kroky vedly do dětského pokoje. Neblahé tušení, které měl, se potvrdilo. Postel dcery byla prázdná, netknutá. Zase nespala doma. Pokolikáté už?...blesklo Mirkovi hlavou. Je to víc než půl roku, co se jim jejich Jana odcizila. Nebo možná to bylo už dříve, jenom si toho se ženou nějak nevšimli. Nechtěli být jako ostatní rodiče a neustále své dítě poučovat, ale jistou pozornost ji věnovat přece jen měli.

Poprvé zpozorněli, až když je škola informovala, že jejich dcera systematicky zanedbává výuku. O pár dnů později Jana nepřišla na noc domů. Celé hodiny po ní pátrali. Nakonec ji našli na vlakovém nádraží v otrhaném oblečení, s čírem na hlavě a čtyřmi sickerkami v uchu. Seděla tam v partě mladých, vizáží jí podobných lidí.

Snažili se jí promluvit do duše. Nejdřív po dobrém, pak po zlém. Vyhrožovali, hlídali. Ale jako by je vůbec neslyšela. Pořád si mlela tu svou: že si bude dělat, co chce, že je přece plnoletá a že svým životem i vzezřením bojuje proti konzumnímu způsobu života.

Účinkem se minuly i domluvy od lidí, o kterých si Janini rodiče mysleli, že na ně jejich dcera dá. Poslední naději byl psycholog, ke kterému Janu přinutili chodit. Po několika sezeních se zdálo, že vše je na dobré cestě. Přesto Jana znovu zmizela.

Mirek slyšel, jak jeho žena do telefonu vysvětluje dotyčnému psychologovi, co se stalo. Neměl chuť to poslouchat. Vzal auto a jel dceru hledat. Připadalo mu, jako by to dělal už posté. Objížděl kamarády, hospody, čekárny. Nic. Tušil to. Cestou zpátky, bůh ví proč, přibrzdil u Božích muk, které stály už od nepaměti kousek před vesnicí. Když byla Jana malá, byla to jejich meta, kam až směli dojít na svých odpoledních procházkách.

„Přece nebude tak zle,“ ozval se vedle něho hlas. Mirkovi ztuhla krev v žilách, jak se vylekal. Neslyšel nikoho přicházet a v těchto končinách by ani nikoho nečekal - navíc v tuhle hodinu. Byla to stará, droboulinká žena, obličej samá vráska, šátek z modrotisku na hlavě. „Ale ano, milá paní,“ odpověděl Mirek a bez jakéhokoliv pobízení svěřil ženě celou svou bolest.

„Myslím, že by stálo za to, poslat raport tam nahoru. Nic jiného, milý zlatý, stejně dělat nemůžete, zamumlala žena a měla se k odchodu.

„Nahoru?“ nechápavě opáčil Mirek. Když však uviděl babiččin křivý prst ukazující směrem k hvězdné obloze, pochopil. „Když já ale nevím jak?“

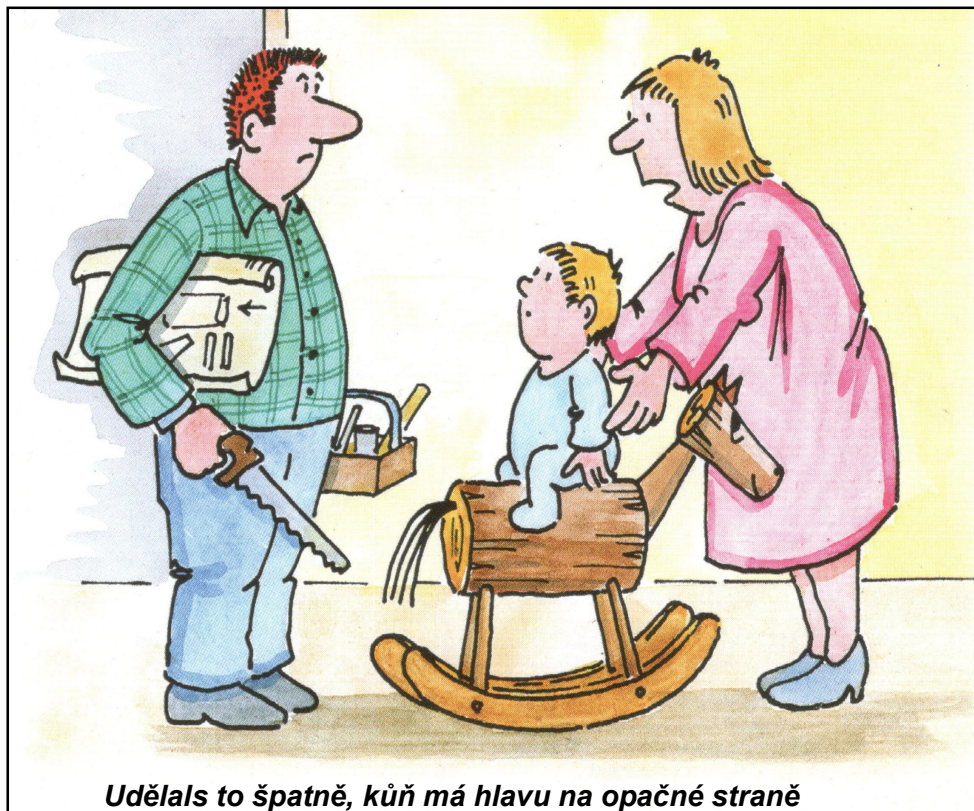
„Tak, jak to cítíš,“ odpověděla žena.

P. S. Svými neumělými slovy se ten den Mirek na Boha obrátil. A pak i dny následující. Do dvou měsíců se celá situace uklidnila. Jana se šťastně zamilovala, vzdor ustal, začalo jí na sobě záležet.

Její otec však od té doby stále hledá. Hledá ženu, která mu pomohla a které ani nepoděkoval. Navštěvuje Boží muka i bohoslužby v kostele. Bezvýsledně. Pomalu začíná věřit, že ona žena snad ani nebyla z tohoto světa.

PRO ZASMÁNÍ

Udělals to špatně, kuň má hlavu na opačné straně

Kouzelná rybka se rozhodla splnit každému ze tří rybářů jedno přání.

První říká: „ Já si přeju místnost plnou zlata.“

Druhý říká: „ Já si přeju místnost plnou diamantů.“

Třetí říká: „ A já chci klíče od obou místností.“

Které zvíře je nejužitečnější?

Vůl.

Zužitkujeme z něho všechno maso, kůži, kosti. A nakonec i to jméno.“

Věštkyně zastřeným hlasem oznamuje starému mládenci, panu Novákovi:

„Vidím...Vidím...Vaši nastávající!“

„No to je báječné“ rozzáří se pan Novák...Jak se jmenuje?... „Nováková.“

(Zdroj : Nezbeda)

Připravila Marie Ohřálová

Nedělníček dětem

!!! SOUTĚŽ!!!

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz - do neděle 27. června.

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „NEJKULAŤOULINKATĚJŠÍ“

Soutěže se zúčastnilo celkem 16 dětí. Z Dolního Benešova 8 ze Zábřehu 3, přespolních 5. V krabičce byly 3 odpovědi; 13 odpovědí přišlo na email.

1. cena – knížka – **Tereza Janíková**; 13 let - Zábřeh
2. cena – pexeso – **Terezie Wolná**; 2. tř - Dolní Benešov
3. cena – blok omalovánek – **Prokop Štadler** – 5 let Bolatice

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.
Výhercům blahopřejeme

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na červen 2021

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	7.6.	18.00	Za Petra Onderku, otce a za duše v očistci	
Út	8.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	9.6.	18.00	Poděkování za přijaté milosti s prosbou o dar zdraví a boží pož...	
Čt	10.6.	18.00	Za + Josefa Tomaku (3.v.+), za sestru Martu s manželem, ...	
Pá	11.6.	Záb 18.00	Za Františka Balarina, manželku a dvoje rodiče	
So	12.6.	9.00	Poděkování za 50 let spol. života, prosba o b. požehnání a dar ...	
Ne	13.6.	7.00	Za + Agnes Theuerovou a manžela	
Ne	13.6.	Záb 8.30	Za živou rodinu s prosbou o boží pomoc a ochranu P.Marie	
Ne	13.6.	10.00	Za + Jindřicha Kupku (měsíční), za + rodiče a sourozence	
Po	14.6.	18.00	Za Otmaru Hlubka, dvě manželky a rodiče z obou stran	
Út	15.6.	6.30		
St	16.6.	18.00	Za Pavla Holečka, manželku, dvoje rodiče, sourozence a synovce	
Čt	17.6.	18.00	Za Cecilii Vitáskovou, manžela, dceru a dvoje rodiče	
Pá	18.6.	Záb 18.00	Za Zdenku Pačkovou, manžela a duše v očistci	
So	19.6.	7.00	Za + Waltra Benka – výroční	
Ne	20.6.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	20.6.	Záb 8.30	Za Gerharda Bazana, dvoje rodiče a duše v očistci	
Ne	20.6.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	21.6.	18.00	Za + manžela, rodiče z obou stran, švagrovou a za živé rodiny	
Út	22.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	23.6.	18.00	Za + Güntra Kichnera a rodiče z obou stran	
Čt	24.6.	18.00	Za sestru Kristinu, bratra Josefa, rodiče Bedřicha a Kristinu ...	
Pá	25.6.	Záb 18.00	Za manžele Hoškovy a celou + rodinu	
So	26.6.	7.00	Za Jana Kostřicu, manželku a rodiče z obou stran	
So	26.6.	ČK 17.00	Za živé a + rybáře z DB a ZÁ	
Ne	27.6.	7.00	Za + manžela, dvoje rodiče a za živou rodinu	
Ne	27.6.	Záb 8.30	Za rodiče Kostřicovy, syna, dceru, zeteř a vnuky	
Ne	27.6.	10.00	Poděkování za uplynulý školní rok a prosba o boží pomoc pro ...	
Po	28.6.	18.00	Za Pavlu Holečkovou, manžela a za duše v očistci	
Út	29.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	30.6.	18.00	Za Alfonse Gemsu, manželku a syna	
Čt	1.7.	18.00	Poděkování P.Bohu za obdržené milosti, dar zdraví k život.jub...	
Pá	2.7.	6.30		
Pá	2.7.	Záb 18.00	Poděkování P.Bohu za dar zdraví (živ.jubileum) a boží pož...	
So	3.7.	7.00	Za Olgu Kozlovou, Lenku Švarcovou, Emericha Kozla a za + r...	
Ne	4.7.	7.00	Za + Helenu Hankeovou – výroční	
Ne	4.7.	Záb 8.30		
Ne	4.7.	10.00		

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 20. 6. 2021

První svaté přijímání v neděli 23. května v kostele sv. Urbana v Zábřehu

Testování kostelníků

At' „**NEDĚLNÍČEK**“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.

První svaté přijímání Zábřeh - neděle 23.kvetna 2021

První svaté přijímání Dolní Benešov - neděle 30. května

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>; Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917